

គណន៍ជូនីយនៃប្រព័ន្ធអាសយដ្ឋាន

203

นายกรัฐมนตรี

พ.อ. แสง เสนานรงค์

1. นายกรัฐมนตรี – “หัวหน้าผู้บังคับบัญชา” (ประชาน)

คงมีบุคคลอีกเป็นจำนวนไม่น้อยที่ยังสงสัยว่า ทำอย่างไรนายกรัฐมนตรีหรือ
ประธานาธิการ (Chief of the Executive) ของประเทศต่างๆ ในยุคปัจจุบัน
ดึงดูดความสนใจของมวลชนในความรับผิดชอบจำนวนหนึ่งที่มีมากตามที่
ทราบ ทุกคนอยู่บ้างแล้วนี้ได้ ดูที่เป็นนายกรัฐมนตรีจะหาเวลาได้จากไหนเพียงพอ? จะ
หาเวลาพักผ่อนได้อย่างไร? ข้อสงสัยเหล่านี้ก็ตามมุกด้อยมาก แต่ขอเวลาอีกครั้งแต่เข้า
ใจค่าดูเพิ่มไปด้วยการกิจกรรมต่างๆ ที่นับประโภดด้วยงานในหน้าที่ ทั้งราชการ กองราชกิจ
ทางด้านศิลปะ ไม่ว่าจะด้านใด ก็ไม่ว่าจะเดือน โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีในยุคปัจจุบันหรือยุคปัจจุบันนี้
หากจะเปรียบกับในทางทหาร ก็เปรียบได้กับผู้ที่แผนแม่บท แต่นายกรัฐมนตรีเป็นแม่บท
“พิเศษ” ซึ่งต้องคำนวณและรับผิดชอบ “การรบ” ด้วยความปกติที่แตก และโดยนิ่ำชาติ
บ้านเมืองเป็นเดิมพัน เป็นแม่บท “พิเศษ” ของนักจลาจลที่มีหน้าที่บริหารงานประจำ
(routine) อยู่เป็นปกติเดียว ยังมีหน้าที่คุ้มครองด้วยการอ่าน (intelligence) ที่น์
เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในบ้านเมืองทั้งภายในและภายนอก ทั้ง “ใต้ดิน” และ “บนดิน” อยู่ตลอด
เวลา มีหน้าที่ตัดสินใจและแก้ไขภัยธรรมชาติ ภัยธรรมชาติที่สำคัญที่สุดก็คือภัยธรรมชาติที่มาพร้อมกับ “พิษภัย” ที่มีหน้าที่ป้องกันและลดความเสียหายเพื่อให้หันกลับมาสู่การณ์
มีหน้าที่ประชาสัมพันธ์กับ “พิษภัย” ของตนอีกต่อไป แก่ประชาชนในชาติทุกคนทุกวงการทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น “บุคคลสาธารณะ” (public
man) โฆษณาทั่วไป โฆษณาที่มีชื่อ “อัครมหาเสนาบดี” อาจมีผลที่จะเกิดขึ้นของต่อโดยตรง

ก็ยังไม่กัน เนื่องจากเป็นก่ออาชีวเพียงประมุขของชาติซึ่งเป็นกษัตริย์ หรือ “คณหองค์น-

กษัตริย์ คณหองค์ที่ปรึกษาของกษัตริย์” ต่างๆตามด้วยมาก่ออาชีวเพียงบุคคลนั้น “เสนาบดี” และ

ข้าราชการชนผู้ใหญ่บางตำแหน่งจำนวนจำกัดเท่านั้น ในด้านต่างประเทศก่ออาชีวเพียง

บรรดาทูตแทนประเทศที่มีตนพ้นในคราวเดียว ด้วยนายกรัฐมนตรีในยุคบ้ำจุบัน

จะมีผู้ที่ติดต่อเจรจาซึ่งกันและกันไม่เพียงแต่บุคคล จำนวนจำกัดแต่ถ้าข้าราชการต่างด้านเท่านั้น

ประชานหงประเทศทุกคนโดยหลักแล้วก็มีติดต่อ “เข้าพบ” นายกรัฐมนตรีของ

เข้าได้ไม่โดยตรง (ขอเข้าพบ เดินทางมาพบ ก็โดยทางอ้อม (ถ้าเรื่องราวของทุกอย่าง

เป็นความคิดเห็นเดียว) นอกจากนั้นก็สามารถสื่อสารผ่านราชสำนัก โดยเดพะฝ่ายชนบัญชี

ชนบัญชีนักหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศักดิ์ที่ 4 แห่งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งก็ถือว่ามี

สิทธิ์ติดต่อพบปะกับนายกรัฐมนตรีของเข้าได้เช่นกัน เพราะคำว่า “นายกรัฐมนตรี” ใช้ทาง

กับภาษาอังกฤษว่า “Prime Minister” ตามความหมายเดิมก็แปลเป็นว่า “ผู้รับใช้คน

ที่หนึ่ง หรือ “หัวหน้าผู้รับใช้” (ของประชาน) เท่านั้น

โดยทั่วไป หน้าที่ของนายกรัฐมนตรี หรือ ประมุขสำนักบิหารในยุคบ้ำจุบัน

ไม่ว่าจะในระบบใดก็ตาม พลจะสรุปหัวข้อใหญ่ๆได้ดังนี้

- 1) เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล (Chief of the Cabinet)
- 2) เป็นผู้ประศาลาการติดต่อระหว่างประมุขของรัฐ (Chief of State) ซึ่ง
- อาจเป็นพระมหากษัตริย์หรือประธานาธิบดี กับคณะรัฐบาล เน้นในระบบประธานาธิบดี
- (Presidential System) ซึ่งประธานาธิบดีกระทำหน้าที่นายกรัฐมนตรีไปด้วยในตัว
- 3) เป็นหัวหน้าพิริภพการเมือง (พิริภพที่มีเสียงข้างมาก)
- 4) เป็นหัวหน้าของชาติในพิธีการ และทางสังคมต่างๆ โดยเดพะในระบบ
- ประธานาธิบดี

ทั้งนี้ย่อมเห็นได้วาหน้าที่และความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีในยุคบ้ำจุบัน

นั้นข้อบกอกด้วยข้าง แสดงผลลัพธ์ขึ้นมากก่อให้หัวหน้าบิหารในกิจการใด ๆ ทรงสน

อย่างไรก็ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของตน นายกรัฐมนตรี เช่นเดียวกับหัวหน้าบริหารทั้งหลาย คือ จำเป็นต้องมี คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา (Staff) เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของตน เนื่องจากบันทุมพณ์มายเดนาอิการเป็นผู้ช่วยและที่ปรึกษาในทางทหาร

2. คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา (Staff)

ระบบ การจัดและบทบาทของ คณะผู้ช่วย และ ที่ปรึกษา ของ นายกรัฐมนตรี ดังกล่าว จะมีข้อดีและข้อเสียเพียงเท่านี้ ข้อดีก็คือระบบของการปักครองและดักจับของสำนักบริหารของแต่ละประเทศ ในระบบประธานาธิบดี (Presidential System) เช่นของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการแยกสำนักงานของย่างเด่นชัด (Sharp Separation) ระหว่างสำนักงานจากการปักครองทั้ง ๓ (บริหาร นิติบัญญัติ และศุลกากร) และสำนักบริหาร เป็นไปในลักษณะรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Responsibility) คือ ข้อนี้กับประธานาธิบดี ซึ่งกระทำการแทนประเทศจะของรัฐและหัวหน้าฝ่ายบริหารไปด้วยในตัวนั้น การจัด คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษามักจะมีลักษณะกว้างขวาง และบทบาททดลองจนคำนวณเจ้าหน้าที่ ทกมหากจะกระทำการที่หัวหน้าที่ด้วยกันเป็นเครื่องมือ โดยเฉพาะอย่างบุคคลที่เป็นประธานาธิบดี ตัวอย่าง ให้ยกสำนักทำเนียบขาว (White House) ของประธานาธิบดี สหรัฐอเมริกา

ในประเทศไทยระบบที่มีอยู่นี้คือระบบบอร์ดวิซาร์ด (Parliamentary System) นั้น สำนัก เอกอิทธิการของประธานาธิบดี (Secretariat général du Président de la République) ใหม่ก็จะมีผลอย่างไรบ้างเป็นค่าตอบแทนที่ดีและเปลี่ยนแปลงไปใช้ระบบบอร์ด ระหว่างระบบประธานาธิบดีกับระบบบอร์ดวิซาร์ด (Parliamentary System) แท้ๆ เนื่อง ของลักษณะ ความหลากหลายและมีความสามารถทางการเมืองมาก ก็จะมีการแยกสำนักงานเป็นไปอย่างยืดหยุ่น (Flexible Separation) โดยเฉพาะระหว่างบริหารและนิติบัญญัติ และสำนักบริหารเป็นไปใน

ลักษณะรับผิดชอบเป็นส่วนรวม (Collective Responsibility) ก็คือขึ้นอยู่กับความรู้สึก
มนตรี หงษ์ คงมาศมากกว่าในตัวบุคคลของนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะทำหน้าที่เพียง ประชาน
ของที่ประเทศ เน้นในการเป็นนายกรัฐมนตรีมีอำนาจมาก (Strong Prime Minister),
คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีจะมีอำนาจเบี่ยง การจัดและบทบาทค่อนข้าง
จำกัดมาก ทดสอบด้านงานเจ้าหน้าที่ก่อนอื่น ตัวอย่างได้แก่สำนักเลขานุการนายกรัฐ
มนตรี (Prime Minister's Private Office) ขององค์กรและคณาจารย์ สำนักเลขาน
นุการนายกรัฐมนตรี (Cabinet du Premier Minister) ของฝรั่งเศส และสำนักเลขาน
ธิการนายกรัฐมนตรีของไทยสมัยก่อนปี พ.ศ. 2501 คณะรัฐมนตรีหงษ์ คงมาศมี
คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาของตนต่างหาก ซึ่งมีลักษณะเป็น สถาบันประจำ (Institu-
tional Staff) มากกว่าเป็นผู้ช่วย ส่วนบุคคล (Personal Staff) ของนายกรัฐมนตรี
หรือไทยเดียว ตัวอย่างได้แก่ สำนักคณะกรรมการรัฐมนตรี (Cabinet Office) ขององค์กร,
สำนักเลขานุการรัฐบาล (Secrétariat Général du Gouvernement) ของฝรั่งเศสและ
สำนักคณะกรรมการรัฐมนตรีของไทยสมัยก่อนปี พ.ศ. 2501 ซึ่งต่อไปญี่ปุ่นทำหน้าที่เป็น
เครื่องมือประจำในการบริหาร ของคณะรัฐบาลมากกว่า ท่านนี้ เป็นผู้ช่วย และ ที่ปรึกษา
อย่างใกล้ชิดของหัวหน้าฝ่ายบริหารอันได้แก่นายกรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในสำนัก
เหล่านี้ ตัวนี้ให้ญี่ปุ่นเข้าร่วม การประจำ ทรงข้ามกันในการนี้ ที่สำนักบริหาร มีลักษณะ
รับผิดชอบตัวบุคคล (Individual Responsibility) เช่นในระบบประชานาขินทีหรือใน
กรณีนายกรัฐมนตรีมีอำนาจมาก (Strong Prime Minister) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบใน
คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาแต่ถ้ามีความมั่นใจเป็นข้าราชการความเมื่อย ขอดูแลเช้าพำนกับหัว
หน้าฝ่ายบริหารซึ่งได้แก่นายกรัฐมนตรี หรือประชานาขินทีแล้วแต่กรณี

สำหรับประเทศไทยหลังการปฏิวัติ (2501) สำนักบริหารแม้ให้หนึ่นอยู่
ทั้งมีลักษณะรับผิดชอบเป็นส่วนรวม (Collective Responsibility) อยู่ แต่ในทางปฏิบัติ
แล้วมีความหมายว่า มีความโน้มไปในทางนายกรัฐมนตรีมีอำนาจมาก (Strong Prime
Minister) ดังจะเห็นได้จากการเบี่ยงการคัดของสำนักนายกรัฐมนตรีใหม่ ซึ่งได้กระทำขึ้น

เพื่อจุดหมายนี้เป็นสำคัญเป็นพื้นฐาน สำหรับการซึ่งกราทั่วหน้าที่ในด้านเป็นผู้ช่วยและที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด (Personal Staff) ของหัวหน้าอันนาบวิหาร คือ นายกรัฐมนตรี ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากของเดิมที่ในด้านการตัดและบทบาทให้กว้างขวางยิ่งขึ้นมาก ซึ่งประกอบด้วยสำนักท่านี้เป็นนายกรัฐมนตรี สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี และสำนักงบประมาณ (ส่วนที่อยู่ในบริเวณทำเนียบรัฐบาลทั้งหมด) ตามสำนักแรกนี้ได้รับการปรับปรุงด้วยเปล่งมาจากการสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี และ กรมสารบรรณฝ่ายการเมือง และฝ่ายบริหาร ของสำนักคณะรัฐมนตรีเดิม ส่วนสำนักงบประมาณได้โอนมาจากการท้องถิ่น นอกจากส่วนที่กล่าวข้างต้นนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีในสมัยหลังปฏิวัติฯได้ปรับปรุงด้วยเปล่งจากสำนักคณะรัฐมนตรีเดิม โดยขยาย และเพิ่มส่วนราชการในสังกัด ซึ่งมีลักษณะเป็นสถาบันประจำ (Institutional Staff) ขึ้นอีกหลายหน่วย อ即ที่ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานศภาครัฐ สำนักงานศภาครัฐ สำนักงานศภาครัฐ มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการต่างๆ ซึ่งรวมทั้งสิ้น สำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้ใหม่นัมส่วนราชการสังกัดถึง 22 หน่วย

โดยสรุป อาจกล่าวได้ว่าคณะผู้ช่วย และที่ปรึกษาของอันนาบวิหารของไทย ขณะนี้ โดยเฉพาะส่วนที่ใกล้ชิด (Personal Staff) กับหัวหน้าฝ่ายบริหาร หรือนายกรัฐมนตรีได้รับการปรับปรุงเพิ่มขยายขึ้นอย่างกว้างขวางทั้งในระเบียบการตัด และบทบาท ทั้งนี้โดยมีจุดประสงค์เพื่อแบ่งเบาภาระของนายกรัฐมนตรี และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน

3. หลักเกี่ยวกับการตัด

คณะผู้ช่วย และที่ปรึกษาของอันนาบวิหาร โดยเฉพาะในกรณีที่มีอำนาจมาก (Strong Executive) มีความสำคัญเพียงไรนั้น ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ล้วนแสดงถึงความคิดเห็นที่ต้อง ไปเกี่ยวกับการตัดคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาทั้งหมด โดยเฉพาะ

อย่างยิ่ง สำหรับส่วนที่ใกล้ชิด (Personal Staff) ของนายกรัฐมนตรีนี้ มีพอกจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) ควรตัดให้มีสถานที่อยู่ใกล้ชิดกัน และใกล้หัวหน้าฝ่ายบริหาร คือ นายกรัฐมนตรี เครื่องมือติดต่อสื่อสารภายในระหว่างกันความมีประสิทธิภาพที่สุด ทั้งนี้เพื่อการประสานงานและความรวดเร็ว
- 2) ควรตัดในลักษณะที่สามารถให้ความคิดความเห็นแก่นายกรัฐมนตรีได้ในกรอบที่กว้างขวางหรือ ระดับรัฐบาล (Over-all or Government-wide perspective) มากกว่าในกรอบจำกัด หรือในระดับซึ่งอาจไปช้อน ซึ่งปัจจุบันกระทรวงทบวงกรมอนๆ ทั้งนี้เพื่อให้นายกรัฐมนตรีสามารถมีทัศนะเปรียบเทียบได้อย่างกว้างขวาง เป็นพื้นที่ ทั้งในทัศนะการเมือง เศรษฐกิจ การคดี ผู้คน และบริหารฯ ฯ
- 3) ควรมีการแบ่งมอบหมายหน้าที่หลัก (basic assignments) ให้เป็นสัดส่วนกันโดยให้สมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อรวมของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาแห่งหน่วย ทั้งนี้เพื่อป้องกัน การขัดแย้ง ข้างาน ประปางาน และช่องว่าง (gaps) ซึ่งอาจบังเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการ แต่อย่างไรก็ต้องคำนึงถึงความยืดหยุ่น (flexibility) ใน การแบ่งมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าวไว้ให้มากที่สุด มิควรให้เป็นการกระทำด้วยหัวใจไป โดยคิดหลักๆ ว่าในบางโอกาส ในบางสถานะการณ์ อาจมีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงสับเปลี่ยนหัวหน้าบุคคลและในหน้าที่ หมายความว่า ระหว่างเจ้าหน้าที่ภายในคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา ซึ่งหากเป็นในกรณีแล้ว ก็ควรให้กระทำการโดยไม่ยากนัก ฉะนั้นการแบ่งมอบหมายหน้าที่ดังกล่าวในบางประเทศ ก็ไม่นิยมกระทำการโดยกำหนดเป็นกฎหมายหรือข้อบังคับด้วยตัวเองไป (เช่น ของสำนักที่ดำเนินนโยบายของสหราชอาณาจักร) แต่กระทำการโดยการศึกษาความตกลงระหว่างกันภายในและเขตนามธรรมแห่งความร่วมมือกัน (sense of cooperation) เป็นสำคัญมากกว่า
- 4) โดยหลักแล้ว คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา รับผิดชอบดูหัวหน้าฝ่ายบริหารหรือนายกรัฐมนตรีแต่ผู้เดียวเท่านั้น เจ้าหน้าที่ของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาไม่ควร

มีอำนาจหน้าที่ หรือความรับผิดชอบใด ๆ ต่างหากออกไปนอกเหนือจากที่กระทำที่ไปในนามของนายกรัฐมนตรี ประการนี้สำคัญมาก เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบต่อตัวเอง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนเป็นการปฏิบัติโดยทางของนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว หากจะกล่าวว่าคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานภายใต้เงาของนายกรัฐมนตรีคงไม่ผิดนัก

5) หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา ไม่ควรจัดให้ไปรวมหกอยู่กับบุคคลหนึ่งบุคคลใดในคณะฯ โดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้ว จะทำให้มีการยกภาระงานบริหารจากบุคคลหนึ่งซึ่งได้แก่นายกรัฐมนตรีไปให้ไวกับบุคคลหนึ่งเท่านั้น แทนที่จะเป็นการแบ่งเบาภาระงานตามความหมายที่แท้จริง ฉะนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงการสมมานให้แก่บุคคลคนเดียว (*one-man bottleneck*)

6) เจ้าหน้าที่ของคณะผู้ช่วย และ ที่ปรึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้สำนึกด้วยดีและมีใจอย่างแน่นในการทำงานเป็นคณะ, โดยรวมมือกัน (*high sense of teamwork cooperation*) และเพื่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ยังไวยกันเดียวกันมากกว่าทำงานโดยเอกเทศหรือเพื่อจุดประสงค์แต่ก็ต่างกัน ฉะนั้น การติดต่อประสานงานกันระหว่างเจ้าหน้าที่ในคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษามีแค่ความแวงแครลงใจกัน แทนที่จะมีความร่วมมืออย่างมีใจกันแล้ว งานปฏิบัติของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา ก็ย่อมจะบรรลุผลสมความมุ่งหมายให้โดยยาก นยกذا ก่อนนั้นการปะชุมพบปะหารือระหว่างกัน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ก็ควรจะได้กระทำอยู่เป็นประจำ

4. หน้าที่ของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา

หน้าที่ของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาในการแบ่งเบาภาระของนายกรัฐมนตรี หากกล่าวตามลำดับความสำคัญของหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร หรือนายกรัฐมนตรีโดยหลักที่สรุปได้ดังนี้—

1) เป็นผู้ค้ายน์ข่าวกรอง (intelligence) ทุกสาขา (การเนื่อง เทศสูง กิจกรรม บริหารฯ ฯลฯ) ที่เหมาะสมจำเป็นและในระดับรัฐบาล ตลอดจนอภิภัณฑ์ทางการและ ความโน้มที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เสนอให้แก่หัวหน้าฝ่ายบริหารได้ทราบอย่างท่องเนื่อง “ไม่ขาดสาย” คำว่า “ที่เหมาะสมจำเป็นและในระดับรัฐบาล” นั้นย่อมมีความหมายในตัว พร้อมอยู่แล้วว่า หมายถึงการเสนอโดยสรุป ไม่เย็นเยือก รัดกุม แต่มีแก่น 八卦จากจะพ ที่ไม่จำเป็น เพื่อประชัยด้วยความและสมองของนายกรัฐมนตรี

2) เป็นผู้เสนอแนะข้อคิดความเห็นตลอดจนข้อเท็จจริงในการนี้ต่างๆ เพื่อให้ นายกรัฐมนตรีสามารถตัดสินใจลงใจปฏิบัติการในหน้าที่โดยเหมาะสมได้ ทันเวลา โดย คำนึงไว้เสมอว่า ความรับผิดชอบของหัวหน้าฝ่ายบริหารในการนี้ใหญ่ๆ นั้น มีอยู่ด้วย กัน 2 ประการคือ— ก) เป็นผู้นำในการกำหนดนโยบายและเป้าหมายทั่วไป (Strategic Policies and Objectives) ของรัฐบาล ข) รับผิดชอบในการบริหารงานไปตามนโยบาย และเป้าหมายที่กำหนดไว้และการแรกจะปรากฏอย่างในรูปกฎหมาย ระบบที่ ข้อบังคับ ต่างๆ ด้วยการที่สองนี้เป็นข้อปฏิบัติการและส่งผลไปถึงเครื่องมือประจำสำนักใหญ่ ของรัฐบาลอันได้แก่ กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ในรูปการซั่งก้าว ดำเนินการ ทำโครงการ ประสานงาน ติดตามผลงาน ฯลฯ ดังนั้นโดยลักษณะ ความรับผิดชอบของหัวหน้าฝ่าย บริหาร 2 ประการดังกล่าว ก็อาจจำแนกหน้าที่ในคนละผู้ช่วยและที่ปรึกษาออกได้ 2 ประเภท คือ ประเภทที่ให้คำปรึกษา เสนอแนะ เกี่ยวกับ ความรับผิดชอบประจำการและใน การกำหนดนโยบายเป้าหมายทั่วไป ซึ่งอาจเรียกว่า คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาทั่วไป (General Staff) อีกประเภทหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับการบริหารงาน ตามนโยบายซึ่งอาจเรียก ว่า คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาพิเศษ (Special Staff) ก็ได้

3) นอกจากหน้าที่หลัก 2 ประการดังกล่าวข้างต้น คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา ยังมีหน้าที่ช่วยแบ่งเบาภาระหัวหน้าฝ่ายบริหารในการประการกิจพิเศษต่างๆ อีกเป็น ต้นว่า

– เกี่ยวกับประชุมทั่วไป มีการนัดพบ การเยี่ยมค้านับ การร้องทุกข์ฯ โดยการจัดรายการเข้าพบที่เหมาะสม เช่นขอให้เจ้าริง ตลอดจนประวัติบุคคลและเรื่องราวผลลัพธ์กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาของนายกรัฐมนตรี

– เกี่ยวกับข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ดังนี้ โดยการเสนอขอเจ้าริงที่เป็นประโยชน์ ทั้งที่เกี่ยวกับตัวบุคคลและหลักการเพื่อประกอบการพิจารณา

– เกี่ยวกับรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ติดต่อ (Liaison) กับสมาชิกสภาให้นายกรัฐมนตรี

– เกี่ยวกับข่าวต่างประเทศ มีการเยี่ยมค้านับ การรับรองฯ ฯ

– เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ โดยช่วยในการสัมภาษณ์ การประชุม ซึ่งทางโดยการเตรียมขอเจ้าริง หลักฐานที่สมควรให้แก่นายกรัฐมนตรี หรือหาดทำหน้าที่ให้สัมภาษณ์และซึ่งแทนในบางโอกาส

– เกี่ยวกับการเตรียมสุนทรพันธ์ 草案 ฯ โดยเป็นผู้ช่วยงาน หัวขอเจ้าริงประกอบการพิจารณา

4) แบ่งเบาภาระของนายกรัฐมนตรีใน “งานค้านับสืบประจำ” (Routine paper work) สำหรับเรื่องนี้ให้มีการศึกษาแล้ว ทำอย่างไรจะให้นายกรัฐมนตรี ห้องเปลี่ยนเวลาในงานด้านหนังสือประจำ (อ่านทราบความ ผลงาน ฯ ฯ) น้อยที่สุด โดยสรุป ก็อาจกระทำได้ด้วยวิธีดังนี้:- i) มอบอำนาจ (delegation) ให้เจ้าหน้าที่ของคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาบางคนทำแทนในงานหนังสือบางชนิด ii) หากไม่สามารถมอบหมายอำนาจ เช่นใน i) ได้เพียงชัตต่อภูมิภาค ข้อมูล ก็อาจกระทำได้โดยหาวิธีสรุปเอกสารที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วยจำนวนมากขึ้นนั้น ให้เหลือเพียงน้อยฉบับหรือฉบับเดียว สะดวกในการพิจารณาและลงนาม แทนที่จะต้องลงนามหลายครั้งในเอกสารหลายฉบับมีเหล่านั้น ก็คงต้องลงนามครั้งเดียว นี้เป็นการประยุกต์ใช้ได้มาก iii) โดยให้เจ้าหน้าที่คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาที่ดูแลกรณี และไว้วางใจได้สรุปงานหนังสือประจำให้โดยเฉพาะ แทนที่นายกรัฐมนตรีจะต้องเสียเวลา

ศึกษาพิจารณาถึงรายละเอียดเกินไป ก็ได้ทางใจพิจารณาผ่านไปอย่างสรุปหรืออาจลงนามให้ทันทีโดยไม่ต้องพิจารณา

อย่างไรก็ตาม นอกจากหน้าที่หลักและหน้าที่รองคือด้านข้างทันแต้ คณะพูด
ช่วย และที่ปรึกษาที่ศกกรอยู่ในสุานะ พร้อม อยู่เสมอที่ จะสนองความต้องการ ของหัวหน้า
ฝ่ายบริหารในการประกอบภาระกิจ และแก้ปัญหาต่างๆ ทุกชนิด ในร้าในสาขาใด
กรณีใดและโอกาสใดก็ตาม ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นกรณีเฉพาะหน้าอย่างไม่คาดผันไว้
提

5. หัวหน้าผู้อัยบริหารกับคณะกรรมการช่วยและที่ปรึกษา

หลักการจัดทดสอบหน้าที่ท้าไปของคณะผู้ช่วย และที่ปรึกษาท่าที่ได้กล่าวมา
แล้ว เป็นเพียงหลักการหัวๆ ไป เพื่อให้เป็นแนวพิจารณาเท่านั้น ใน การปฏิบัติมักจะซึ่ด
ทุ่น ตัดแบ่งปีปตามความท้องกาง วิธีทางงานทดสอบนิสัยโดยใช้หัวหน้าฝ่ายบริหาร
แต่ละคน ซึ่งได้แก่ประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

โดยเดพะ ในระบบที่ผู้บัญชาติห้ามอ่านภาษาจีน (Strong Executive) และมีความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual responsibility) ด้วยแคล้ว กระบวนการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับการจัดและหน้าที่ตัดสินใจด้วยบุคคล แต่จำนวนเจ้าหน้าที่ในคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษา ดูจะเป็นสิ่งจำเป็น และมักจะทำหน้าที่ก่อสร้างที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเปลี่ยนตัวหน้าผากของรัฐบาล ซึ่งแต่ละคนก็มีภาระทางงานและนโยบายตัดสินใจต่างๆ กัน ขององค์กรโดยเดพะ คือประชานาธิบดีที่ร่วมมือกันและสหราช เป็นผู้ที่มีภาระทางงานแบบรับผิดชอบรายละเอียด แต่ต้องการความผูกพันและที่ปรึกษาขนาดจำกัด (จำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของสำนักที่ดำเนินงบประมาณ 293 นาย งบประมาณเงินเดือนรวม 1.7 ล้านเหรียญ) เพราะถือว่าต่ำกว่าคุณภาพ แต่ต้องมีคุณภาพผู้ช่วยและที่ปรึกษาซึ่งมีขนาดใหญ่เกินไปกว่า นอกจากอุปกรณ์แล้ว ยังคงเป็นอุปสรรคกับการให้ประสิทธิภาพที่ต้องหางานที่เหมาะสม เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับประธานาธิบดีในเรื่องของการบริหารงาน

แบบแม่ทัพ เศรษฐกิจการคลื่นลมที่มาของฝ่ายเสนาธิการทางทหาร พ่อใจศึกษาเพียงหัวข้อสรุปที่ได้กันกรองขึ้นมาตามลำดับขั้น จึงได้ตัดแปลง คณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนท่านที่เป็นข้าราชการยกไปอย่างกว้างขวางทั้งขนาดและหน้าที่ (จำนวนเจ้าหน้าทั้งหมด 412 คน งบประมาณเงินเดือนรวม 2.8 ล้านเหวี้ยญ) โดยมุ่งหมายให้เป็นเครื่องมือคล้ายฝ่ายเสนาธิการของแม่ทัพโดยแท้จริง

ตามข่าวดีที่สุดปรากฏว่า นายจตุหัน เอฟ เก็นเน็ต ผู้ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี คนใหม่ของสหรัฐฯ เป็นคนหนุ่ม ชอบศึกษาในรายละเอียดด้วยตนเอง และพ่อใจคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาซึ่งอยู่ในวัยหนุ่ม (30—45) ด้วยกัน ก็ได้แสดงความประ伤ตัว จะปรับปรุงตัดแปลงคณะผู้ช่วยและที่ปรึกษาในสำนักท่านที่เป็นข้าราชการของตนเสียใหม่ เมื่อตนกัน โดยจะตัดถอนจำนวนเจ้าหน้าทั้งให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้มีความคิดองค์รวมมาก เหตุผลก็ท่านรองได้ยกบัญช่องอดีตประธานาธิบดีทูลเมน.

Summary

As the Chief of Executive, the Prime Minister has many responsibilities in serving his people by acting as the head of the Government, coordinating with the Chiefs of states, and representing the nation in various ceremonies and social meetings. In doing this, the Prime Minister is assisted by his staff set up in accordance with the system of Government and the characteristic of the executive power of each nation.

As for Thailand, the executive power is in the hand of the Prime Minister. The executive power is decentralized into various executive units

namely, Office of the Prime Minister, Office of the Secretary-General to the Council of Ministers, Budget Bureau, National Security Council, National Economic Development Council, National Education Council, National Research Council, National University Council, and other twenty-two Offices assisting the Prime Minister in exercising his power.

The location of these Offices should be close together for the benefit of effective coordination. The organization of these Offices should be overall-or Government-wide perspective. Consideration must also be given to basic matters such as the prevention of the overlapping of power, the decentralization of power and pattern of cooperation.

The duty of the staff is to give intelligence, advice, and assistance to the Prime Minister on various matters in connection with the public, Government officials, Houses of Parliament, foreigners and newspapers and, in addition, to assist in the preparation of speeches as well as routine paper work.

○ สามารถเพื่อปรึกษาการแก้ไข
หน้าที่ราชการนี้โดยเด็ดขาด
รับผิดชอบดูแลในส่วนที่
ยกให้เป็นอิสระกิจการภักดี ○

อ่านแล้ว รักษาสติ

ข้อความจากพระราชนิพนธ์ หลักราชกิริย์ ขอพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว